

Danijos lietuvis organizuoja krepšinio stovyklas vaikams Ukrainoje: „Jiems tai daug daugiau nei tik sportas“

Danijoje gyvenantis krepšinio treneris Aurimas Verbukas kiekvieną vasarą keliauja į savo organizuojamą vaikų krepšinio stovyklą Ukrainoje. Krepšinis ir kamuolys tiek Aurimui, tiek šiems karo vaikams yra daugiau nei sportas - tai prieglobstis, leidžiantis trumpam pamiršti kasdienius sunkumus, aplinka, kurioje jie gali mokytis, varžytis ir tiesiog vėl būti vaikais, struktūra, viltis ir saugi erdvė labai sudėtingu laikotarpiu.

Pasauliolietuvis.lt | Justina Mikeliūnaitė

Su A. Verbuku kalbamės, kaip gimė ir ką suteikia ši iniciatyva ne tik vaikams, bet ir jam pačiam, ką reiškia būti lietuviu užsienyje, koks kiekvieno mūsų indėlis ir atsakomybė saugant tautos vertybes ir laisvę, kad ir kur pasirinkome kurti savo karjerą ir gyvenimą.

Kaune augęs lietuvis sako nuo mažens neišsivaizdavęs gyvenimo be krepšinio, šis sportas buvo visur - kieme, mokykloje, per televiziją. Apie krepšinį buvo nuolat kalbama. Ne vienus metus ir Aurimas žaidė krepšinį, o vėliau nutarė likti sporte ir treniruoti kitus. Trenerio karjerą A. Verbukas pradėjo Jungtinėje Karalystėje prieš beveik du dešimtmečius. Jis dirbo *Manchester Magic and Mystics* ir *Newham All Star Sports Academy* (NASSA) organizacijose. Čia jis taip pat buvo Anglijos jaunimo U15 ir U18 vyrų rinktinių treneris. Vėliau ketverius metus gyveno Madride. Ispanijoje treniravo žaidėjus iš viso pasaulio, prisidėjo prie įvairių sporto

vystymo programų, dirbo tarptautinėje *Zentro Basket* akademijoje.

Į Daniją tarptautinę karjerą padaręs treneris persikėlė 2022-aisiais. Danijos jaunimo krepšininkus treniruojantis lietuvis šiuo metu vadovauja SISU klubo jaunimo programai Kopenhagoje.

Visgi įgytas profesines žinias, patirtį, aistrą krepšiniui ir norą padėti sportininkams siekti savo tikslų treneris panaudoja ne tik tiesioginiame darbe su krepšininkų komandomis. Savo laiku, dėmesiu ir žiniomis jis dalinasi ir su vaikais bei jaunuoliais, kurie neturi galimybių profesionaliai sportuoti. Ne vienus metus per atostogas Aurimas traukiniais ir autobusais vyksta į Černivcius, kur organizuoja krepšinio stovyklą ir treniruotes ukrainiečių vaikams. Kelionė į Ukrainą jau suplanuota ir šią vasarą. Stovykla vyks liepos 1-11 dienomis.

Aurimai, kaip prasidėjo jūsų iniciatyva organizuoti krepšinio stovyklas vaikams Ukrainoje - kas jus paskatino žengti šį žingsnį? Kiek stovyklų jau surengta?

Mano iniciatyva organizuoti krepšinio stovyklas Ukrainoje prasidėjo iš noro padėti vaikams per sportą. Supratau, kad galiu prisidėti tuo, ką moku geriausiai - krepšiniu. Matant situaciją karo paveiktoje šalyje, atrodė, kad krepšinis gali būti bent maža erdvė, kur jie gali trumpam pamiršti kasdienius sunkumus, turėti struktūrą, discipliną ir tiesiog būti vaikais. Pirmoji stovykla įvyko prieš trejus metus. Šiuo metu stengiamės organizuoti bent vieną stovyklą per metus, tačiau jos trukmė ir pamainų skaičius priklauso nuo galimybių, finansavimo ir situacijos vietoje. Dalis vaikų grįžta kasmet, bet taip pat prisijungia ir naujų - tai natūralu. Stovykloje dirbame dviem treniruočių grupėmis per dieną - ryte treniruojasi jaunesni vaikai, o vakare - vyresni (15 metų ir vyresni). Mūsų tikslas šią vasarą - tęsti veiklą, pasiekti dar daugiau vaikų ir, jei įmanoma, dar labiau pagerinti stovyklos kokybę.

Aurimas Verbukas | Asmeninio archyvo nuotr.

Ką jums pačiam reiškia šios stovyklos - ne tik kaip treneriui, bet ir kaip žmogui?

Man asmeniškai šios stovyklos reiškia labai daug. Tai ne tik trenerio darbas - tai žmogiškas ryšys, atsakomybė ir galimybė prisidėti prie kažko didesnio nei sportas. Tai labai stipri patirtis, kuri priverčia vertinti paprastus dalykus. Nėra lengva matyti karo sąlygų diktuojamą kasdienybę, tačiau tai stiprina supratimą, kad esu reikalingas, ir motyvuoja sugrįžti.

Esate sakęs, kad vaikams krepšinis ten yra daugiau nei sportas. Kaip tai atsiskleidžia kasdienėje stovyklos veikloje?

Ten krepšinis vaikams tikrai yra daugiau nei sportas. Tai yra saugi aplinka, rutina, bendravimas, emocinis palaikymas. Per treniruotes matai, kaip jie atsiveria, kaip keičiasi jų nuotaika, kaip jie mokosi pasitikėti savimi ir vieni kitais.

Krepšinio aikštelė tampa erdve nors trumpam atsitraukti nuo karo, įtampos, baimės ir vėl tapti vaikais, šypsotis, žaisti, varžytis.

Stovykloje vaikai labai atsiskleidžia - didžiausias pokytis, kurį pastebime, yra jų emocinė būseną ir pasitikėjimas savimi. Jie tampa atviresni, drąsesni, daugiau bendrauja tarpusavyje. Dažnai po stovyklos girdime, kad tai buvo viena geriausių jų patirčių, suteikusi ne tik sportinių įgūdžių, bet ir daug džiaugsmo bei motyvacijos.

Kaip šie vaikai jus pakeičia - ar grįžtate į Daniją kitoks po kiekvienos vasaros?

Šie vaikai tikrai keičia. Po kiekvienos vasaros grįžtu įgijęs kitokį požiūrį - labiau vertinu tai, ką turiu, ir dar stipriau jaučiu atsakomybę tęsti šią veiklą.

Krepšinio stovykla Ukrainoje 2025 m. | Aurimo Verbuko archyvo nuotr.

Su kokiais iššūkiais susiduriate organizuodamas stovyklas karo paveiktoje ir itin sudėtingą laikotarpį išgyvenančioje šalyje?

Žinoma, iššūkių yra daug. Organizavimas karo paveiktoje šalyje reikalauja papildomo planavimo, lankstumo ir atsakomybės. Tenka prisitaikyti prie nuolat besikeičiančių aplinkybių, bet kartu tai dar labiau sustiprina komandos ir visos iniciatyvos prasmę.

Organizaciniais klausimais sulaukiame pagalbos Ukrainoje - bendradarbiaujame su vietiniais partneriais ir pažįstamais, kurie padeda surinkti vaikus, rasti salę ir spręsti kitus praktinius klausimus. Be jų pagalbos tokia iniciatyva būtų kur kas sudėtingesnė.

Aš pats visiškai investuoju savo laiką: vedu kasdienes krepšinio treniruotes, mokau pagrindų, disciplinos ir komandinio darbo, organizuoju žaidimus ir varžybas. Skiriu laiką bendravimui ir palaikymui, tačiau realybė tokia, kad susidaro nemažos kelionės, inventoriaus ir stovyklos organizavimo išlaidos. Todėl

šiais metais suteikiu galimybę visiems, kurie nori prisidėti.

Jūsų nuomone, koks yra užsienyje gyvenančių lietuvių vaidmuo išsaugant ir puoselėjant tokias vertybes kaip laisvė, vienybė ir demokratija?

Manau, kad užsienyje gyvenantys lietuviai turi svarbų vaidmenį. Mes galime ne tik atstovauti savo šaliai, bet ir prisidėti prie vertybių sklaidos savo darbais ir iniciatyvomis.

Ar jaučiate, kad lietuvių bendruomenės palaiko jūsų veiklą - tiek Danijoje, tiek Lietuvoje?

Palaikymą tikrai jaučiu - tiek iš žmonių Lietuvoje, tiek iš bendruomenės užsienyje. Tai labai svarbu ir motyvuoja tęsti.

Gyvenate ir dirbate Danijoje, anksčiau nemažai metų praleidote Ispanijoje ir Jungtinėje Karalystėje, treniravote sportininkus iš įvairių šalių, susikūrėte tarptautinę karjerą - ką jums reiškia būti lietuviu svetur? Ar tai keičiasi bėgant metams?

Gyvendamas ir dirbdamas Danijoje jaučiu, kad buvimas lietuviu man yra svarbi tapatybės dalis. Tai nesikeičia - gal net stiprėja su laiku. Tai yra vertybės, požiūris į darbą, žmones, atsakomybę.

Kaip pavyksta rasti pusiausvyrą tarp lietuviškos tapatybės ir integracijos į Danijos visuomenę?

Pusiausvyra tarp lietuviškos tapatybės ir integracijos atsiranda natūraliai. Svarbu būti atviram aplinkai, kurioje gyveni, bet kartu nepamiršti, iš kur esi ir kokias vertybes atsineši.

Ko labiausiai reikia, kad tokios iniciatyvos kaip jūsų galėtų tęstis ir augti - ir kaip žmonės galėtų prasmingiausiai prisidėti?

Kad tokios iniciatyvos galėtų augti, reikia nuoseklumo, žmonių įsitraukimo ir palaikymo - tiek moralinio, tiek praktinio. Labai svarbu yra ir savanorystė, ir bet kokia pagalba, kuri leidžia šias veiklas tęsti.

Kalbant apie šią vasarą - jau esu numatęs kelionę į Ukrainą, o stovykla vyks liepos 1-11 dienomis. Organizaciniai darbai jau yra pradėti.

Šiuo metu labiausiai trūksta papildomo palaikymo, kad galėtume auginti iniciatyvą - tiek finansinės paramos, tiek inventorius ar papildomų trenerių įsitraukimo. Didesnė komanda leistų priimti daugiau vaikų ir galbūt pailginti stovyklos trukmę.

Norinčius prisidėti ir paremti iniciatyvą finansiškai Aurimas kviečia tai padaryti šiais būdais:

- MobilePay: +45 50 29 47 29 Vardas: Aurimas Verbukas, (Paskirtis: Ukraine Camp)
- Bankas (EUR): DK86 3000 4060 5854 74; 50 DKK (7 Eur) - inventoriui, 100-200 DKK (13-26 Eur) - vienam vaikui dalyvauti stovykloje

Bet kokia suma - labai vertinama. Gerumas prasideda nuo mažų dalykų.

Projektas „Pasaulio Lietuva.“

Jei norėtumėte publikuoti straipsnį prašome nekeisti straipsnio pavadinimo, nurodyti informacijos šaltinį, autorių ir projekto pavadinimą.